

trapning, saaledes at den først træder i Kraft efterhaanden, og saaledes at den gennemføres paa følgende Maade: for Tjenestemænd, der har over 6 500 Kr. i Grundløn og Alderstillæg, fra 1. Juli d. A., for Tjenestemænd, der har over 4 000 Kr., men under 6 500 Kr., fra 1. Oktober d. A., for Tjenestemænd, der har over 2 850 Kr., men under 4 000 Kr., fra 1. Januar 1928 og endelig for Tjenestemænd med 2 850 Kr. og derunder fra 1. April 1928. En saadan Ændring vilde medføre, at de lavere lønnede Tjenestemænd i dette Aar, inden Pristallene begyndte at virke, fik en lavere Nedskæring, og de lavest lønnede vilde slet ingen faa i dette Finansaar. Tager vi de forskellige Lønklasser, jeg har nævnt, vilde det ligge saaledes, at de lavest lønnede efter Regeringens Forslag i de tre Fjerdingaar, der er tilbage af indeværende Finansaar, vilde faa en Nedgang paa 165 Kr.; for Indtægter paa 5 000 Kr. vilde Nedsættelsen kun stige med hele 9 Kr., til 174 Kr., og de allerhøjeste Lønninger endelig vilde kun faa en Nedskæring paa et Par Hundrede Kroner. Atter et Eksempel paa den Uretfærdighed, jeg før talte om. Hvis man i Stedet derfor vilde følge vort Ændringsforslag, vilde Retfærdigheden ske Fyldest derigennem, at de, der havde bedst Raad til det, kom til at betale straks, medens de, der havde daarligst Raad til det, blev fri indtil April 1928.

Forudsat Rigtigheden af Regeringens Beregninger vil Lønnedsættelserne efter de af mit Parti stillede Ændringsforslag fra 1. April 1928 andrage omkring 17 Mill. Kr., medens de efter Regeringens Forslag efter 1. April 1928 vil andrage 20 Mill. Kr. De 3 Mill. Kr.s Forskel fremkommer ved, at vort Forslag forbedrer de ugiftes Kaar og ikke gaar med til de særlige Ydelsers ekstraordinære Nedsættelse. Naar vi kommer frem til 1. April 1928, er Forskellen mellem Regeringens Forslag og vort altsaa ikke stor. Vi stiller vort Forslag i Fortrøstning til, at naar vi naar det Stykke frem i Tiden, vil Prisforholdene, Skatteforholdene og andre økonomiske Forhold i vort Land være saaledes bragt i Overensstemmelse med Pristallet, at man bedre kan gennemføre denne Nedskæring som en Retfærdighedshandling. For de tre Fjerdingaars Vedkommende, der er tilbage af indeværende Finansaar, vil vort Forslag betyde en Nedgang med ca. 7 Mill. Kr., men heri er ikke medregnet en Del af den forventede Nedgang, der vil blive en Følge af Augustpristallet, saa at vort Forslag vil betyde en Nedgang, der stærkt vil nærme sig til en halv Snes Millioner

Kroner. Naar nu den højtærede Minister kunde give 8 Mill. Kr. for et Forlig med den ene Halvdel af Tjenestemændene, synes jeg, at et Forlig med den anden Halvdel ogsaa, altsaa med alle Tjenestemændene, havde været betydeligt mere værd, og derfor maa jeg beklage, at dette ikke er blevet forsøgt. Hvis disse Ændringer bliver vedtaget, vil det bevirke en større Retfærdighed, idet vi gør gældende, at skal der ske en forlods Nedsættelse af Tjenestemandslønningerne, vil de bedre lønnede dog lettere kunne bære denne end de lavere lønnede. Jeg for min Del nærer ingen Tvivl om, at Tjenestemændene, saavel de højere som de lavere lønnede, vilde hilse Vedtagelsen af disse Ændringer med Tilfredshed. Vi ønsker herved at medvirke til, at dette Spørgsmaal kunde løses ved en enstemmig Vedtagelse i dette høje Ting. Jeg tror, det vilde være i alle Parters Interesse, om Tjenestemændenes Lønforhold kunde ophøre med at være et standende politisk Stridsspørgsmaal.

Jeg kan ud fra disse Betragtninger give mit Partis Tilsagn om, at vi, hvis de Ændringsforslag, jeg har skitseret her, bliver vedtaget, vil stemme for det foreliggende Lovforslag. Men bliver de forkastet, har man fra Regeringens Side intet andet Ønske politisk set end at være i Kontakt med de højest lønnede Tjenestemænd og være i politisk Kontakt med det konservative Folkeparti, ja, saa maa man tage Følgerne af sit Standpunkt, og saa kan vi ikke stemme for Lovforslaget, naar det kommer til tredje Behandling.

Angaaende de andre Ændringsforslag skal jeg nævne, at Bestemmelsen om at forhøje Tjenestemændenes Pensionsfradrag fra 2½ til 3 pCt. kan vi fra vor Side gaa med til i Betragtning af, at der er knyttet en Begunstigelse til denne Bestemmelse, nemlig den, at Tjenestemændene, naar de gaar fra deres Embede efter eget Ønske, faar det indbetalte Pensionsfradrag tilbage.

Ændringsforslagene Nr. 27 og 28 har jeg paa mit Partis Vegne stillet sammen med det socialdemokratiske Parti. Nr. 27 gaar ud paa, at Stykke 2 i § 94 skal udgaa, nemlig den Bestemmelse, der siger: „Udnævnes en Tjenestemand til Minister, kan den af ham hidtil beklædte Tjenestemandstilling holdes besat ved Konstitution, saa længe han er Minister, for saa vidt det ikke skønnes uforsvarligt af Hensyn til Stillingens Tarv“. Jeg kan ikke se, at det er klogt og rigtigt at indføre en Bestemmelse om, at disse Embeder — det vil som Regel være højtstaaende Embeder — skal kunne holdes ledige og besættes ved Konstitution